

Eseja par konkursa tēmu

Mans piedzīvojums!

Bērnu piedzīvojumi mēdz būt ļoti dažādi. Piedzīvojumi var būt gan reāli, gan izsapņoti. Dažam piedzīvojums ir pabarot mazu ezīti ar pienīgu, citam – iedomu ceļojums kosmosā. Piedzīvojumiem nav robežu – tie var notikt gan bērna istabā, gan viņa iztēlē.

Piedzīvojums bieži sākas tur, kur sākas viņa fantāzija. Zīmējuma baltā lapa pārvēršas par pasauli, kur viss ir iespējams. Ratiņkrēsls kļūst par burvju kuģi, kas peld pa varavīksnes upi, bet uzticamais suns – par drosmīgu ceļabiedru, kas palīdz pārvarēt kalnus un atklāt jaunas zemes.

Zīmējot, bērns spēj izteikt to, ko vārdos dažkārt ir grūti pateikt – savas vēlmes, bailes, cerības un sapņus. Katrs krāsu vilciens ir kā solis viņa piedzīvojumā, kur viņš pats ir varonis, kas spēj sasniegt jebko. Šāda zīmēšana kļūst par īpašu ceļojumu ne tikai fantāzijas pasaulē, bet arī sevī – uzdrošinoties sapņot, ticēt un radīt savu brīnumu.

Papīra lapā bērns var lidot, dejot, skriet un smieties. Krāsas kļūst par simbolu cerībai, bet līnijas – par drosmi iet uz priekšu. Viņa piedzīvojums var būt tikšanās ar draudzīgiem meža zvēriem, kas palīdz atrast ceļu uz “Sapņu pilsētu”, kur valda miers, gaismas un draudzība. Vai arī viņš var zīmēt ekspedīciju pa jūru, meklējot “Laimīgo salu”, kur katrs jūtas pieņemts un mīlēts tieši tāds, kāds ir.

Bērna zīmējums nav tikai krāsas uz papīra – tas ir logs viņa iekšējā pasaulē. Tas stāsta par cerību, sapņiem un spēju redzēt pasauli skaistumā, pat ja tā reizēm šķiet grūta. Jo īstais piedzīvojums vienmēr sākas tur, kur satiekas bērna sirds un fantāzija.